

بیانیه دفتر سیاسی

بمناسبت ۱۶ آذر "روز دانشجو"

هممیهنان گرامی!

مردم مبارز کردستان!

دانشجویان مقاوم و مبارز ایران!

در روند مبارزات و جنبشهای دانشجویی در ایران روز ۱۶ آذر بعنوان روز دانشجو نامگذاری گردیده تا هم خاطره شهدای شانزدهم آذرماه سال ۱۳۳۲ شمسی گرامی داشته شود و هم جایگاه جنبشهای دانشجویی در مقاطع مختلف مبارزات مردم ایران برای نیل به آزادی و حقوق انسانی ارج نهاده شود و بر حمایت و پشتیبانی مجدد توده‌ها و اقشار مختلف مردم ایران از خواستهای صنفی و سیاسی دانشجویان تأکید گردد. بمناسبت ۱۶ آذر "روز دانشجو" به همه دانشجویان مبارز و آزادیخواه کشور تبریک گفته و پیروزی آنان در امر تحقق دمکراسی و مبارزه با دیکتاتوری را آرزو می‌نمائیم و بر حمایت همه جانبه و پشتیبانی بیدریغ حزب دمکرات کردستان ایران از جنبش دانشجویی و حرکتیهای اعتراضی آنان بمنظور استقرار حکومتی مردمی تأکید می‌ورزیم.

دانشگاه بعنوان يك مرکز علمی - فرهنگی که در ارتقاء سطح آگاهی عمومی و پرورش بخش برگزیده‌ای از جوانان ایفای نقش می‌نماید، از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و به دانشجو نیز بمثابة قشری آگاه و امید آینده جامعه نگریسته می‌شود. این نوع برداشت از دانشگاه و دانشجو اگر در کشورهای متمدنی و دمکرات مصداق عملی و علنی دارند، در کشورهای تحت حاکمیت دیکتاتوری‌های مختلف به مراتب برجسته‌تر و وظایف و نقش دانشگاه و دانشجو بسی خطیرتر و با اهمیت‌تر است. زیرا که این مراکز علمی و پرورشی همواره در تنویر افکار عمومی و آماده‌سازی گردانندگان آینده جامعه از نقش سازنده و مؤثری برخوردار بوده و در راه نیل به ترقی و تعالی جامعه مدام با دیکتاتوری و واپسگرایی که شکوفایی نسل جوان و ارتقاء سطح آگاهی عمومی را با ادامه حیات خود در تضاد می‌بیند، در تقابل قرار می‌گیرد و مآلاً دانشجو در چنین شرایطی بعنوان قشر پیشتاز جامعه عمل نموده و به فریادهای در گلو خفه شده آحاد ملت و به نمادی از خواستهای جامعه مبدل می‌گردد. با توجه به این حقیقت بود که جمهوری اسلامی ایران متعاقب تکیه‌زدن بر کرسی قدرت و پایه‌گذاری رژیم ولایت فقیه خود، نخست اقدام به بستن دانشگاهها و جلوگیری از تجمعات دانشجویی نمود. سپس در صدد برآمد تا استادان و دانشجویان آزاداندیش و آزادیخواه را از محیط دانشگاه اخراج نماید و تشکلهای دانشجویی و خواستهای صنفی، اجتماعی و سیاسی آنان را در چارچوب باورهای خود شکل دهد تا جنبشهای دانشجویی را در خدمت رژیم دیکتاتور و واپسگرای خود قرار دهد. امری که با نفس وجود دانشگاه و ویژگیهای دانشجویی در تضاد و تقابل قرار داشت.

پایبندی دانشگاه و دانشجو به رسالت خود، رژیم جمهوری اسلامی ایران را در کنترل حرکتها و جنبشهای دانشجویی با شکست مواجه ساخت و بستر مناسبی را برای حرکت و پیشتازی این قشر آگاه و روشنفکر بوجود آورد و اجازه نداد که خیزشها و خواستههای دانشجویی در چارچوب اهداف رژیم و تشکلهای تحت کنترل آن محدود بماند.

رژیم جمهوری اسلامی با درک این حقیقت تلخ و ناکامی در امر مهار جنبش دانشجویی به حاکم گردانیدن فضای سرکوب و خفقان در دانشگاهها متوسل گشت و سرانجام ننگ تهاجم و تجاوز به ساحت مقدس دانشگاه و حمله به کوی دانشگاه تهران در هجدهم تیرماه ۱۳۷۸ را متحمل گردید. حادثهای که نه تنها خشم و نفرت دانشگاه و دانشجو، بلکه همه اقشار مردم ایران را برانگیخت. بدنبال این اقدام سرکوبگرانه بود که شمار زیادی از دانشجویان با اُفت و آفتهای دانشجویی مواجه گردیدند و شمار قابل توجهی نیز دستگیر و روانه زندان شدند و احکام ظالمانه‌ای بر آنان تممیل گردید. در برابر مهاجمان و متجاوزان به حریم دانشگاه مورد تشویق و توجه بیشتر سردمداران رژیم قرار گرفتند و پرونده این اقدام ننگین علیرغم وعدههای مسئولان رژیم در جهت تحقق و مجازات عاملان بی‌باکانه به دست فراموشی سپرده شد.

این رفتار تحقیرآمیز نسبت به دانشجو و به جنبش دانشجویی موجب شد تا نقاب از چهره جناح موسوم به اصلاح‌طلبان درون حاکمیت که لاف حمایت از دانشجو و جانبداری از خواسته‌هایشان را می‌زد، فرو افتد و جنبش دانشجویی فارغ از کشمکش‌های درون حاکمیت به راه درست خود و بسوی تحقق اهداف اصلی مردم ایران گام نهد.

حرکتهای و خیزشهای یک ماهه اخیر، گستردگی و فراگیری آن و شعارهای سر داده شده در این حرکتها نشان از آرمانگرایی بیشتر و هدفمندتر شدن جنبش دانشجویی و گام نهادن در راهی را داشت که کمترین ملاحظه قدرت و مصالح رژیم دیکتاتور ولایت فقیه را بر نمی‌تابد و سمت و سوی تازه‌ای به جنبش دانشجویی بخشیده است که آرمان نهایی آن نه خواسته‌های صنفی و حتی اجتماعی و سیاسی اندک و محدود در چارچوب قانون اساسی پر از تضاد جمهوری اسلامی، بلکه خواسته‌های برحق و اهداف والا، واقعی و اصلی خلقهای ایران یعنی دموکراسی و آزادیهای فردی و اجتماعی همه مردم کشور است.

حرکتهای اعتراضی فراگیر دانشجویان که به دنبال یک دوره سه ساله از سرکوب خشن انجام گرفت، یکبار دیگر این واقعیت را به اثبات رساند که سرکوب و اعمال خشونت علیه دانشجویان و توطئه‌های رنگارنگ علیه جنبش دانشجویی نتوانسته و نخواهد توانست این جنبش را منحرف و دانشجویان مبارز و آزادیخواه را از ادای وظیفه و انجام رسالتی که در قبال مردم ایران و آینده این کشور برعهده دارند، باز دارد.

با این حال و با توجه به تهدیدهای اخیر و صریح خامنه‌ای نسبت به جنبش دانشجویی و فاسد خواندن دانشجویان مبارز بعید بنظر نمی‌رسد که برخورد با جنبش اخیر دانشجویی شدیدتر ادامه یابد و دستگیری و زندانی نمودن دانشجویان مبارز وسعت بیشتری یابد، بویژه که جناح محافظه‌کار در برخورد شدید خود با این دسته از دانشجویان از انفعال رهبران جناح موسوم به اصلاح‌طلب و عدم حمایت شایسته آنان از جنبش اخیر دانشجویی آگاه است و توصیه‌های مکرر خاتمی به دانشجویان جهت پایان دادن به حرکتهای اعتراضی و خودداری نهادهای تحت نظارت وی از صدور مجوز برای برگزاری تجمعات دانشجویی را به نوعی هم‌آوایی و همگامی این جناح با جناح تندرو و محافظه‌کار در سرکوب شدیدتر جنبش دانشجویی و دانشجویان مبارز تلقی می‌نماید. علاوه بر این رژیم در کلیت خود سعی بر این دارد تا در صورت ادامه اعتراضات دانشجویی، تجمعات و حرکات اعتراضی آنان را در چارچوب دانشگاهها محصور سازد و آنرا از همصدایی و همراهی دیگر اقشار جامعه محروم سازد.

در چنین شرایطی که جنبش برگشتناپذیر دانشجویی می‌رود تا نقش واقعی خود را در مبارزه علیه استبداد ایفا نماید و رژیم جمهوری اسلامی نیز حسب ماهیت آزادی‌ستیزانه خود به سرکوب خشن این جنبش ادامه خواهد داد، بجاست که جنبش دانشجویی در حفظ همبستگی و همصدایی دانشجویان دانشگاههای سراسر کشور بیش از پیش کوشا بوده و از وحدت و یکپارچگی صفوف خود همچون عامل بازدارنده‌ای در مقابل اعمال خشونت رژیم سود جوید. بر اقشار مختلف جامعه است که جنبش دانشجویی را در رویارویی با رژیم تنها نگذارند و مانع از آن گردند که رژیم بتواند جنبش دانشجویی را از همصدایی و همراهی آنان محروم و این جنبش را سرکوب نماید.

بجاست در شرایطی که جراید و رسانه‌های وابسته به رژیم از بیان حقایق مربوط به حرکتهای اخیر دانشجویی سرباز می‌زنند یا به قلب حقایق روی می‌آورند، سازمانهای اپوزیسیون ایرانی در آگاه نمودن افکار عمومی و رساندن اخبار مربوط به حرکتهای دانشجویی فعالیت بیشتری از خود نشان دهند، در همین رابطه شایسته است که محافل و مجامع بین‌المللی مدافع حقوق بشر و حامیان دموکراسی نیز نسبت به رفتار خشن و سرکوبگرانه جمهوری اسلامی ایران علیه دانشجویان آزادیخواه بی‌تفاوت نباشند و با فشار آوردن بر جمهوری اسلامی ایران، این رژیم را از ادامه سرکوب آزادیخواهان ایرانی بازدارند.

تردید نیست که دانشجویان کرد در دانشگاههای سراسر کشور با وظایف خود در قبال این جنبش دانشجویی واقفانند و با حمایت و مشارکت فعال خود ضمن مطرح نمودن خواسته‌های خلقهای ایران بویژه خلق کرد در حرکتهای اعتراضی این جنبش به وظیفه خود در ان راستا عمل خواهند نمود.

بار دیگر به مناسبت "روز دانشجو" بر حمایت حزب دمکرات کردستان ایران از جنبش دانشجویی و حرکتهای اعتراضی دانشجویان مبارز و آزادیخواه تأکید می‌نماییم و پیروزی دانشجویان مبارز را در امر دستیابی به آزادی، دموکراسی و حقوق حقه آحاد مردم کشور آرزو مندیم.

دفتر سیاسی
حزب دمکرات کردستان ایران

۱۳۸۱/۹/۱۴

(۵ دسامبر ۲۰۰۲)